

РЕШЕНИЕ

№ 4434

гр. София, 17.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 29.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3821** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 66 от СК.

Производството е образувано по жалба на Л. Д. Д. от [населено място] срещу писмо изх. № КО/94 – 00 – 62/15 от 18.04.2011г. на Кмета на СО – район „К. поляна, с което жалбоподателят е уведомен, че не може да бъде писан в акта за раждане като баща на детето В. М. И., поради това, че е постъпило възражение с вх. № КО – 94 – 00 – 62/13 от 15.04.2011г. от майката М. И. И., с което заявява, че Л. Д. не е баща на детето. Съдът намира, че макар в жалбата като правно основание да е посочен чл. 256 от АПК, който касае оспорване на незаконосъобразно бездействие на администрацията, от съдържанието на жалбата ясно личи, че е оспорено посоченото по – горе писмо, което обективира отказ жалбоподателят да бъде вписан като баща в акта за раждане на детето В. М. И., както и че същият иска този отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган с указание да бъде вписан в акта за раждане като баща на детето.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен, тъй като майката М. Ш. е била уведомена по – рано от посочената от администрацията дата 18.01.2011г. за направеното припознаване на детето от жалбоподателя, а именно, че от косвени данни се установява, че същата е била уведомена за припознаването още към 05.01.2011г. за припознаването. В тази връзка твърди, че в законоустановения срок от 3 месеца по чл. 66 ал. 2 от СК не е постъпило възражение срещу припознаването, поради и което твърди, че постановеният отказ за вписването му като баща на детето в акта за

раждане, е незаконосъобразен. Иска същият да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган с указание да бъде вписан в акта за раждане като баща на детето В. М. И.. Претендира разноски.

Ответникът Кметът на СО – район „К. поляна”, чрез процесуалния си представител юрк. В., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното писмо – законосъобразно. Твърди, че заинтересованата страна е уведомена за получената декларация за припознаване на 18.01.2011г. и от нея е постъпило възражение срещу припознаването в законоустановения тримесечен срок, а именно на 15.04.2011г. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна М. И., чрез процесуалния си представител адв. Х. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното писмо. Твърди, че всички предходни уведомявания не са се случили и единственото валидно такова е това от 18.01.2011г., срещу което е последвало възражение. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради това, че настоящият състав намира, че оспореното писмо разкрива белезите на индивидуален административен акт, тъй като обективира отказ жалбоподателят да бъде вписан като баща на детето в акта за раждане. В тази връзка писмото представлява волеизявление на административен орган, с който се засягат права и законни интереси на жалбоподателя. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство е подал нотариално заверена декларация с вх. № КО – 94 – 00 – 62 от 07.12.2010г., с която е заявил, че припознава детето, което ще бъде родено от майка М. И. И..

Въз основа на разпоредбите на СК районната администрация е изпратила съобщение на постъпилата декларация на майката М. И. с писмо с обратна разписка изх. № КО – 94 – 00 – 62/1 от 09.12.2010г. Това писмо се е върнало като се е върнало и известието за доставянето му с отбелязване, че „пратката не е потърсена от получателя”. От районната администрация е изпратено второ известие до М. И. за получената декларация за припознаване, което е с изх. № КО – 94 – 00 – 62 от 05.01.2011г. И второто известие се е върнало с отбелязване, че „пратката не е потърсена от получателя”. На 11.01.2011г. служители на районната администрация са посетили адреса на М. И., за което са съставили протокол, според който служителите са отразили, че имат основание да смятат, че в жилището има хора, но на позвъняванията никой не отговаря. Въз основа на това е поставено съобщение на таблото за обявления в районната администрация, като съобщението е поставено на 12.01.2011г., липсва дата на отбелязване кога е свалено.

В СО – район „К. поляна” е постъпила и декларация за припознаване на детето В. М. И. с вх. № ПО – 94 – 00 – 1 от 14.01.2011г. от лицето И. С. К., която обаче е оттеглена от И. К. и М. И. с писмо вх. № ПО – 94 – 00 – 1 / 2 от 15.02.2011г.

С писмо изх. № КО – 94 – 00 – 62/2 от 05.01.2011г. заинтересованата страна М. И. е уведомена за постъпилата декларация за припознаване на роденото от нея на 01.01.2011г. дете В. М. И.. Това писмо е получено от М. И. на 18.01.2011г. лично от нея, видно от отбелязване направено от нея с поставена дата, изписано име и подпис на

същата (стр. 8 от делото).

Срещу така подадената декларация за припознаване М. И. И. е подала възражение на 15.04.2011г., заведено с вх. № КО – 94 – 00 – 62/13 от 15.04.2011г. при ответника.

Въз основа на така подаденото възражение Кмета на СО – район „К. поляна” е издал оспореното в това производство писмо, с което се отказва жалбоподателят Л. Д. да бъде записан като баща на детето В. М. И. в акта за раждане.

Въз основа на събраните по делото доказателства настоящият състав намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, по съображенията изложени по - долу.

Във връзка със задължението на съда на основание чл. 168 ал. 1 от АПК да направи пълна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК, настоящият състав установи, че той е издаден от компетентен орган, при правилното приложение на материално правните разпоредби и без да е извършени съществени нарушения на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 66 ал. 1 от СК „Родителят или навършилото четиринадесет години дете може да оспори припознаването с писмено заявление до длъжностното лице по гражданското състояние в тримесечен срок от съобщението. Ако припознаването не бъде оспорено, то се вписва в акта за раждане”. В конкретния случай между страните по фактите не се спори, а именно от жалбоподателят в това производство е направено припознаване на детето В. М. И., а майката М. И. И. е оспорила и е възразила срещу така направеното припознаване на детето. Спорни са въпросите за това от кой момент тече тримесечният срок за оспорване на припознаването – от момента на изпращане на съобщението или от момента на получаването му от майката и съответно въпросът – оспорила ли е майката в законоустановения тримесечен срок направеното припознаване.

В тази връзка на първо място съдът намира за неоснователно е възражението на жалбоподателя, че срокът за оспорване на припознаването започва да тече от изпращането на съобщението. Това е така, тъй като самият смисъл на изпращането на съобщение е адресатът му да бъде уведомен за настъпили някакви събития или факти, в конкретния случай факта на припознаването. В тази връзка макар и малко некоректен текстът на чл. 66 ал. 1 от СК визира тримесечен срок от момента на получаване на съобщението от майката, т.е. от момента, в който вече може да се направи основателен извод, че същата е разбрала за извършеното припознаване. Това се потвърждава и от редакцията на чл. 66 ал. 2 от СК, като съдът намира и че в разпоредбата на чл. 66 ал. 1 от СК законодателят е вложил същият смисъл, а именно че срокът е тримесечен за оспорване на припознаването и тече от момента на получаване на съобщението от адресата му – в случая майката.

На второ място неоснователно е възражението на жалбоподателя и че тримесечният срок за оспорване на припознаването е пропуснат. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства е, че съобщение за направеното припознаване е отправено два пъти до майката с обратна разписка, но съобщението се е върнало с отбелязване „непотърсено”. В тази връзка съдът намира, че майката не е била уведомена за направеното припознаване с тези две съобщения. На второ място във връзка със съставения протокол от служители на районната администрация, че са посетили адреса и са установили, че има признаци на присъствие в жилището, но никой не отваря и впоследствие сложеното съобщение на таблото на общината от

12.01.2011г., съдът намира, че същите не могат да бъдат кредитирани и проети за редовно уведомяване по следващите съображения. Действително разпоредбата на чл. 61 ал. 3 от АПК, предвижда възможността, когато адресът на лице не е известен и същото не може да бъде намерено на посочения от него адрес, да се постави съобщение на таблото на общината и обявление в интернет страницата. В конкретния случай това е направено и съобщение е сложено на 12.01.2011г., но не е посочена дата на която е свалена. Съдът обаче намира, че в конкретния случай тримесечният срок за майката би започнал да тече от датата на сваляне на обявлението от таблото на общината, такова обаче не е направено. Във връзка с това съдът намира, че не може да се приеме, че датата 12.01.2011г. е датата, на която майката е била уведомена. Отделно от това съдът намира за необходимо да отбележи и факта, че детето В. М. И. е [дата на раждане] , като в тази връзка съдът намира, че е било възможно майката М. И. да не е била намерена на адреса си на 05.01.2011г., при посещение на служители на районната администрация и не е потърсила отправените до нея съобщения, поради факта, че е била в болнично заведение, поради раждането.

Във връзка с всичко гореизложено и от събраните доказателства съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установява само едно безспорно уведомяване на майката за направеното припознаване на детето й. Това е уведомяването, което тя е получила с писма изх. № КО – 94 – 00 – 62/2 от 05.01.2011г., което тя е получило лично и на ръка на 18.01.2011г., за което се е подписала. В тази връзка съдът намира, че именно от тази дата – 18.01.2011г. за майката М. И. е започнал да тече тримесечния срок по чл. 66 ал. 1 от СК. В този срок от М. И. е постъпило възражение за направеното припознаване, а именно – възражението е направено на 15.04.2011г. В тази връзка съдът намира, че законосъобразно административният орган е приложил разпоредбата на чл. 66 ал. 1 от СК и е отказал вписването на жалбоподателя като баща на детето в акта за раждане.

На последно място съдът намира, че представените други доказателства по делото с направени в други производство изявления и твърдения за по – ранно от 18.01.2011г. уведомявания на майката за извършеното припознаване са противоречиви и несигурни, направени са в други производство и с други мотиви, поради и което съдът не ги кредитира. Единственото сигурно и пряко доказателство за направено уведомяване на майката за извършеното припознаване, за което са ангажирани и доказателства, че е достигнало до нея, е с писмото изх. № КО – 94 – 00 – 62/2 от 05.01.2011г., което е получено от нея на 18.01.2011г., поради и което съдът намира, че това следва да се приеме за началния момент, от който тече срокът по чл. 66 ал. 1 от СК.

Във връзка с изхода на спора съдът намира, че искането за присъждане на разноски от жалбоподателя е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. Д. от [населено място] срещу писмо изх. № КО/94 – 00 – 62/15 от 18.04.2011г. на Кмета на СО – район „К. поляна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от

съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: